

2161 3die Beh. af Lovf. om Livsfors. og Forsørgelses-Anst. af 1871.

2162

Overbetragtning, i Genhold til et af mig ved 2den Behandling givet Løfte. Da nemlig det af mig ved 2den Behandling stillede Tillægsforslag til den nuværende § 2 var under Forhandling, lovede jeg, i den Forudsætning at der mulig var Enkelte, der vilde finde det ønskeligt at kunne komme til at stemme særskilt over den Deel af Forslaget, der angik de umiddelbart tilstødende Grændselande, og over den Deel, der angik de to nordlige Nabolande, at der skulde blive givet Anledning til en saadan særlig Afstemning ved 3die Behandling. Jeg er dog selv af den fuldkommen faste Overbetragtning, at der ikke er nogen Grund til nu at forandre, hvad der i saa Henseende blev vedtaget ved 2den Behandling, nemlig at Anstaltens Bestyrelse hemyn diges til, forsaavidt den vil det, og forsaavidt det er Anstalten belevligt, at modtage Interessenter fra de to nordlige Nabolande. Idet jeg har opfyldt mit Løfte ved at stille det omtalte Forslag, der jo vil kunne optages af Andre, tager jeg det derfor nu tilbage. — Det af den ærede Finansminister under Nr. 3 til § 2 stillede Forslag vil jo blive nærmere udviklet af den ærede Minister, forsaavidt det behøver nogen Udvikling; mig forekommer det, at det ikke trænger til nogen yderligere Commentar. — Forslagene under Nr. 4 til § 3 og Nr. 5 til § 4 høre til de Forslag, som jeg bør overlade til Andre først at udvikle, da jeg selv ikke har været med til at stille dem. — Til § 6 er der under Nr. 6 stillet et Forslag, som gaaer ud paa en reen Redactionsforandring, og dertil en meget ubetydelig; man pleier ikke i selve en Lovs enkelte Paragraph at sige „Paragraphen“, men derimod „denne Paragraph“. — Forslaget under Nr. 7 til § 6 af Finansministeren gaaer ud paa en nødvendig Tilføielse, som der ikke er noget Nærmere at bemærke ved. — Forslaget under Nr. 8 til § 8 vil Finansministeren jo nærmere udvikle, forsaavidt han finder det nødvendigt; Udvalget har paa et enkelt Medlem nær tiltraadt det, fordi det troer, at det kun indeholder

en friere Form for den samme Tanke, som fandt Tilslutning hos Landstinget ved 2den Behandling. — Naar der under Nr. 9 er stillet et Forslag af mig subsidiairt, da gaaer det blot ud paa, hvis Finansministerens Forslag under Nr. 8 ikke maatte blive vedtaget, hvad jeg dog antager vil skee, da at rette en lille Unødsagtighed i Udtrykket i det, der staaer i § 8. Det er altsaa kun en Redactionsændring. — Forslaget under Nr. 10 til en ny Paragraph hører til dem, som jeg i Debløkket skal forbigaae. — Forslaget under Nr. 11 til § 11 af Finansministeren gaaer ud paa at give en udtrykkelig Bestemmelse for Noget, som jeg antager følger af sig selv, men hvis Usikkerhed er bleven omtalt ved anden Behandling. — Jeg kommer nu til Forslagene under Nr. 12 og Nr. 13, som jeg begge har været med til at stille. Der fandt jo ved anden Behandling en lang Forhandling Sted om det i Forslaget under Nr. 12 berørte Spørgsmaal, og jeg blev efter samme opfordret til at foranledige, at man kunde komme til at afstemme særskilt over den Deel af det da foreliggende Forslag, der angik dem, der faldt i Duel. Jeg har derfor nu, idet jeg troer, at de Fleste ialfald ikke ville være tilbøielige til at behandle den, der falder i Duel, saa haardt som Selvmorderen, stillet et Forslag under Nr. 12, der blot omhandler Dødsfald ved Duel. Da man derhos ved anden Behandling i Virkeligheden slet ikke kom ind paa Spørgsmaalet om dem, der miste Livet efter en Dødsdom, og da jeg troer, at der er den allerstærkeste Villighedsgrund tilstede for ikke for deres Vedkommende at lade en Formuestraf indtræde ved Siden af den af Staten udtalte og udførte Dødsstraf, saa har jeg under Nr. 14 stillet et Forslag om, at den til dem sigtende Bestemmelse skulde udgaae. Det vil sees, at begge disse Forslag have Sleertallet af Udvalget for sig. — Under Nr. 14 er der af Finansministeren til § 14 stillet et Forslag, om hvilket det allerede ved anden Behandling blev udtalt, at det vilde finde Smødeforn